

Scris de srstanescu pe 12 ianuarie 2022, 12:31

Stare de necesitate energetica

Cunoscutul expert economic Constantin Bostina, fost consilier personal al lui Nicolae Ceausescu pentru acest domeniu si coordonator al unei ample proiectii, publicate recent sub auspiciile Academiei Romane, asupra dezvoltarii Romaniei in urmatoarele decenii, sustine ca autoritatile statului trebuie sa declanseze starea de necesitate in domeniul energetic. Data fiind urgenta si complexitatea provocarii, adica crizei la care sunt expuse atat populatia acestei tari, cat si mediul de afaceri. Are sau nu are dreptate? Raspunsul la aceasta intrebare nu poate sa-l dea decat ansambul realitatilor cu care suntem confruntati.

in Kazahstan, un stat cu o democratie ceva mai subreda decat a noastra, dupa dublarea preturilor la energie – la noi a ajuns uneori de cinci ori mai mare – populatia a iesit in strada si a reactionat in forta. Guvernul a fost imediat demis. si prima decizie care a fost luata, desigur, dupa ce pretul la energie a fost revizuit, consta in declansarea unei ample anchete, pentru ca exista suspiciuni rezonabile ca producatorii si distribuitorii de energie s-au inteles intre ei. Dar ce se intampla in Romania?

in luna decembrie a anului 2020, ministrul de atunci si de azi al Energiei, Virgil Popescu, a anuntat liberalizarea pietei de energie si ne-a asigurat in repetate randuri ca, in urma acestei liberalizari, prin crearea unei pietei concurentiale, pretul urmeaza sa scada. Deci consumatorii casnici si unitatile economice urmau sa plateasca mai putin. inca de atunci, cunoscand dedesubturile de tip cancerigen ale economiei romanesti, mai ales din sectorul energetic, am anuntat ca ne aflam in fata unui urias pericol. si anume ca, in loc sa avem o liberalizare, sa ne trezim cu o cartelare. Adica cu o intelegere de tip criminal intre principalii producatori si furnizori, pentru ca, impreuna si nu separat, sa fie modificat, in sus si nu in jos, pretul la energie. Din nefericire, aceasta prognoza sumbra s-a adeverit. Iar preturile, iata, in acest an au explodat. Pretextul il constituie desigur si criza energetica globala, care nici ea nu s-a declansat chiar asa din senin. Consecintele sunt pe cat de multiple, pe atat de grave. Consumatorii casnici, cei mai multi dintre ei, nu mai au posibilitatea sa-si plateasca facturile, chiar daca Guvernul a dat-o in balbaiala si incearca fel de fel de solutii dintre cele mai fanteziste si care nu vor putea fi implementate fara o legislatie adecvata, societatile comerciale se blocheaza, pentru ca nu mai fac fata cheltuielilor, indiferent ca sunt mari sau ca sunt mici, sute de mii de oameni urmeaza sa intre in somaj si, in paralel, preturile alimentelor si serviciilor cresc exponential. Putem sa avem

un lockdown de o alta natura decat cea sanitara.

Spre deosebire de Kazahstan, la noi numarul cetatenilor care au protestat este insignifiant, Guvernul nu a demisionat, e adevarat, dand si vina pe guvernele anterioare, principalul vinovat, Virgil Popescu, nici macar nu si-a cerut scuze pentru ca a dezinformat in mod grav populatia si mediul de afaceri, si, atentie, Executivul nu a declansat nicio ancheta, pentru a descoperi daca a avut loc sau nu o cartelare sau chiar o canibalizare severa si agresiva a sistemului energetic.

Ziaristi specialisti in analize economice, cum este de pilda Petrisor Peiu, sau ziaristi de investigatie, cum este Iosefina Pascal, au semnalat in ultimele zile situatii cel putin bizare din aceasta perspectiva. In linii mari, parca in mod deliberat, guvernele Romaniei au actionat in asa fel, incat astazi o criza globala de natura energetica sa loveasca in plin Romania, unul dintre statele cu cele mai importante resurse in acest domeniu. Capul rautatilor nu este insa doar Ludovic Orban, care, cu rea intentie sau dintr-o inconstienta totala, a anulat printr-o ordonanta de urgenta obligatia statului, asumata an de an in ultimele decenii, de a face din primavara rezerve de gaze si de carbune, care sa poata fi utilizate iarna, atunci cand pretul acestor resurse este mult mai mare. Vinovate nu sunt in mod exclusiv cele trei guverne care, dirijate in mod irresponsabil de la Cotroceni, in numele unei iluzorii planete verzi, au decis, fara sa puna nimic in schimb, inchiderea minelor de carbuni si a unor importante centrale energetice. Iosefina Pascal face o dezvaluire importanta privind reaua-credinta care l-a animat pe ministrul Energiei, Virgil Popescu, atunci cand a decis inchiderea Termocentralei Mintia cu o putere instalata de 1300 de megawati, dar care in acest moment, data fiind tehnologia inechita, ar putea sa pompeze in sistemul energetic cel mult 1000 de megawati. Adica atat cat ne lipseste pentru a trece cu bine peste aceasta iarna. Jurnalista descopera „legaturi incestoase” intre acest ministru al Energiei, un important om de afaceri, Gabriel Comanescu, care recent a fondat GSP Power, prin care se pregateste sa preia, pe bani europeni imprumutati de statul roman si la un pret de cateva ori mai mic decat valoarea reala, aceasta Termocentrala Midia, pe care se angajeaza sa o re tehnologizeze si sa o utilizeze pe baza de gaze naturale. Eu nu as pune in carca acestui om de afaceri constantean, probabil cel mai dinamic dintre toti, cu anvergura internationala si cu rezultate exceptionale in domeniul exploatarilor energetice, in special pe platforma continentala a Marii Negre, aceasta operatie profund gresita, orchestrata de Guvernul Romaniei. Ca orice om de afaceri, Comanescu profita de toate oportunitatile pe care le are. Iar una dintre oportunitati este existenta la varful politicii energetice a unui ministru slab si poate profund corupt.

Nu care cumva falimentarea si instrainarea sectorului energetic este doar o piesa din puzzle-ul caruia ii cade victima Romania? Nu care cumva ceea ce se urmareste cu adevarat de catre unii corifei din afara statului roman, prin intermediul slugilor lor insurbate in Guvern si in servicii si, evident, la Presedintie, este falimentarea a ceea ce a mai ramas din economia privata detinuta de companii romanesti, combinata cu falimentarea cetatenilor, carora, in urma datoriilor acumulate, creditorii urmeaza sa le inchida afacerile si sa le ia proprietatile? Oare nu care cumva se urmareste desavarsirea unui proces, la capatul caruia romanii sa devina simpli „sclavi pe plantatii”, iar resursele statului sa poata fi preluate mai mult sau mai putin ostil de companii straine?

Daca macar una dintre intrebarile de mai sus are un raspuns pozitiv, atunci solicitarea lui Constantin Bostina de a se declansa starea de necesitate este perfect motivata. Si ar putea fi un colac de salvare. Sau poate este nevoie de o stare de urgenta.

ADRESA: <http://crct.ro/nyZw>